

staltninger. Hvor hele Udvalget staar enig, er Forholdet gerne det, at Udvalget har ment, at Foranstaltningerne enten kunde rent spares eller i alt Fald udsættes, og hvor Flertallet staar som Forslagsstillere, behøver jeg kun at sige, at det er gamle Forslag, Gengangere. Jeg kunde selvfølgelig sige det samme om disse Forslag i Aar som i tidligere Aar, men i Længden bliver man ked af at gentage det samme Aar for Aar og Gang efter Gang. Ærede Medlemmer, som ville have at vide, hvad der kan siges derom, kunne slaa op i Rigsdagstidenden og læse det der. — Forslagene under Nr. 145—49, som angaa Understøttelser, skal jeg ikke opholde mig ved.

Under § 26, Afsnit V., har jeg ikke noget at bemærke om Ændringsforslagene 197, 200, 202, 203, 205, 207, 208, 213 og 214 ud over, hvad jeg har anført i mine almindelige Betragtninger, hvormed jeg indledede i Dag. Jeg maa ogsaa om dem sige, at en stor Del af dem ere Gengangere. — Nr. 216; 217 og 218 ere stillede af Krigsministeren, men ikke tiltraadte af noget Medlem af Finansudvalget. Grunden dertil er forstaaelig nok, naar man henser til hele den Situation, vi leve under med Hensyn til disse Budgetters Behandling. Dermed skal jeg indstille, at de af Udvalget og Flertallet stillede Ændringsforslag vedtages her i Tinget.

Dinesen: Det vil ses saavel af Betænkningen som af Ændringsforslagslisten, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og jeg ikke have kunnet tiltræde alle de Indstillinger, der paa dette Budget gøres af Udvalgets ærede Flertal. Inden jeg gaar over til at gøre de Bemærkninger, jeg kan have at fremsætte til de enkelte Poster, vil jeg imidlertid ligesom den ærede Ordfører gøre et Par almindelige Bemærkninger, dels rettede mod, hvad der er udtalt af ham, dels for enkelte Spørgsmaals Vedkommende i Tilslutning til, hvad han har udtalt. Jeg skal ikke fordybe mig meget i den Skildring, han gav, af Hensigten med Opretholdelsen af vor Forsvarsmidler til Søs og til Lands. Naar han mente, at de opretholdes af tre væsentlige Hensyn: som en Støtte for den udøvende Magt, som værende af politimæssig Betydning og endelig som værende af Betydning for Landets Forsvar, skal jeg kun gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det sidste, jeg er her ikke ganske enig med ham i det, som han tillagde Højre tidligere at have udtalt med Hensyn til Spørgsmaalet om vort Forsvar. Naar

han saaledes navnlig tillagde Højre, at det var det, som havde krævet, at vi skulde opretholde Handlefriheden for Landet med Hensyn til Anvendelsen af vort Forsvar, og hvad vor Stilling angaar over for andre Lande, tør jeg paa den ene Side ikke benægte, at noget saadant kan have været udtalt fra Højres Side, men jeg tør paa den anden Side paastaa, at noget saadant tidligere ogsaa er udtalt netop fra den Side, hvortil det ærede Medlem selv hører, og for saa vidt der er sket Ændringer i den mere almindelige Opfattelse af Hensigten med vort Forsvarsvæsen, turde det derfor være en Ændring, der er foregaaet lige saa fuldt paa den ene som paa den anden Side. Naar det ærede Medlem derefter nærmere pointerede, i hvilken Henseende denne Tilnærmelse var foregaaet, navnlig deri, at vi ville holde os neutrale, at vort Land skulde være neutralt, er det ganske rigtigt, at her er noget, hvorom der er vundet mere og mere Klarhed, og det er rigtigt, at vi synes alle mere og mere at falde sammen deri. Men saa opstaar det Spørgsmaal, hvad det at være neutral vil sige, det er jo ikke nok dertil, at det er vor faste Beslutning at ville være neutrale; skal denne Neutralitet faa en virkelig Betydning for Landet, bliver det næste, om vi kunne opnaa, at de større Magter, som ligge uden for os, ville anerkende denne Neutralitet og undlade at angribe os. Det turde maaske være, at det, der vilde knibe mest og vilde forvolde de største Vanskeligheder, vilde være at opnaa en saadan Anerkendelse af vor Neutralitet, dels fordi det kan være tvivlsomt, om disse Stormagter kunde blive enige om at finde deres Regning deri, dels fordi den Mulighed kan ligge nær, at de vilde forlange af os saa store Ofre i Retning af at holde et kampdygtigt Forsvarsvæsen i Stedet, at Byrderne vilde blive større, end de allerede nu ere. I hvert Fald synes dette at være kommet frem ved Drøftelser, som tidligere ere foretagne med Hensyn til dette Spørgsmaal. Naar saa den ærede Ordfører mente, at det, der, naar man ser paa Neutralitets-spørgsmaalet, saaledes som han har udviklet det, skulde være vort Forsvars Opgave, var at konstatere vor Neutralitet, ja, saa er det mig noget uklart, hvorledes dette egentlig er at forstaa. Dersom den ærede Ordfører dermed mener, at vi skulle forsvare os, saa længe det paa nogen Maade er muligt, hvis vi uden vor egen Skyld — som det til enhver Tid bør være — skulde blive angreben af andre, kan jeg gerne være enig med ham i, at det vilde være